



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 595/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj ďalších bližšie neoznačených základných práv a slobôd garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní sp. zn. 1 T 63/95 a jeho rozsudkom z 25. septembra 1996 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 16/1997 a jeho uznesením z 11. septembra 1997 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 15. augusta 2017 doručené podanie [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*VEC: 1 Žaloba proti Slovenskej republike so sťažnosťou podľa článku 127 Ústavy SR...*“, ktoré ústavný súd podľa obsahu kvalifikoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj ďalších bližšie neoznačených základných práv a slobôd garantovaných ústavou a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 1 T 63/95 a jeho rozsudkom z 25. septembra 1996 (ďalej aj „napádaný rozsudok krajského súdu“) a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 16/1997 a jeho uznesením z 11. septembra 1997.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom krajského súdu sp. zn. 1 T 63/95 z 25. septembra 1996 v spojení s uznesením najvyššieho súdu p. zn. 2 To 16/1997 z 11. septembra 1997 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu vraždy, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 23 rokov.

Podľa tvrdenia sťažovateľa bolo jeho odsúdenie založené na podkladoch vykonštruovaných políciou. Z tohto dôvodu malo dôjsť k porušeniu jeho práv garantovaných ústavou a dohovorom. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa pokúšal o obnovu konania, avšak jeho návrh na povolenie obnovy konania bol rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 8 Ntok 3/2015 zo 16. októbra 2015 zamietnutý.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd nálezom o nej takto rozhodol:

„Základné právo žalobcu ██████████ na osobnú slobodu porušené bolo podľa Ústavy SR a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 63/95 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR vedenom pod sp. zn. 2 To 16/97.

Ústavný súd SR žalobcovi ██████████ priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 23.000.000,- EUR, ktoré je mu odporca Slovenská republika povinná

vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu za nezákonné konanie nezákonné uväznenie a porušenia práva na osobnú slobodu, ktoré mu spôsobil Krajský súd v Košiciach v spojení Najvyšším súdom SR. “

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ

mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Keďže sťažovateľ napáda rozhodnutia krajského súdu a najvyššieho súdu v jeho trestnej veci z roku 1996 a 1997, je nespochybniteľné, že podal svoju sťažnosť po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný preto sťažnosť sťažovateľa odmietol pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2017